

at imødekomme de Tid efter anden fra Publikum modtagne Andragender om at faa egne Konvolutter, Kort o. l. forsynede med Frimærke- eller Frankopaatryk samt til at indføre Brugen af Frankostempler ved massevis Indlevering af Postforsendelser eller ved Indlevering af Forsendelser pr. Automat.

ad f. Der er fra forskellige Sider fremsat Henstillinger til Poststyrelsen om en Forhøjelse af Frimærkerabatten til 4 pCt. ligesom før 1908, forat Adgangen til at købe Frimærker derved kunde blive lettere. Ogsaa ved den oftnævnte Portolovs Behandling paa Rigsdagen bragtes Spørgsmaalet herom paa Bane og fremdrages i Overensstemmelse med de af Ministeren da fremsatte Udtalelser her, for at det kan finde sin Løsning ved Behandlingen af nærværende Lovforslag.

Man skal herved oplyse, at Nedsættelsen i 1908 fra 4 pCt. til 2 pCt. fandt Sted for at indvinde en Indtægt, som man af finansielle Grunde paa nærværende Tidspunkt ikke mener at kunne give Afkald paa. Saafremt den nuværende Ordning skal ændres, kan man tænke sig dette iværksat ved Etablering af autoriserede Udsalgssteder, saaledes som det kendes i forskellige fremmede Lande.

ad g. Denne Bestemmelse, der fastslaar Postvæsenets Ejendomsret til de betalbare Blanketter og de paa disse anbragte Frimærker, er genoptaget fra det tidligere forelagte Lovforslag og vil faa forøget Betydning ved Indførelsen af Adressekort.

ad h. Bestemmelsen er foranlediget af et Tilfælde, hvoraf det fremgik, at et Inkassationsbureau havde gjort Brug af Postoprævningsblanketter til sine Inkassationer.

ad i. Bestemmelsen tilsigter at legalisere den nugældende Praksis, der har medført betydelige Fordele i regnskabsmæssig Henseende og skaffet forøget Kontrol.

Til § 21.

Bestemmelsen begrænser i Overensstemmelse med fremmede Landes og de danske Statsbaners Regler paa dette Omraade Afsenderens Ret til at kunne raade over Forsendelsen til det Tidspunkt, da den er anmeldt for rette Modtager. Der savnes for Tiden en klar Regel herom. Begrænsningen »forsaa vidt den øvrige Lovgivning ikke fastsætter anderledes« tager Sigte paa de i § 10 c. omhandlede Forhold.

Til § 22.

ad a.—c. De nugældende Udleveringsregler, der findes i Postlovens § 26, er ufuldstændige og har derfor i Tidens Løb gennem Postanordningen maattet suppleres med en hel Række Bestemmelser, hvoraf de vigtigste under Hensyn til deres overordentlig store Betydning er optagne i Loven.

I Overensstemmelse med de indenfor det tyske og det østerrigske Postvæsen gældende Regler er det foreslaaet, at anbefalede Forsendelser og Værdiforsendelser paa indtil 500 Kr. skal kunne udleveres til og Kvittering afgives af et til Husstanden hørende voksent Medlem af Adressatens Familie, hvilket vil være til Fordel saavel for Publikum som for Postvæsenet, idet det vil fremme Afleveringen af disse Forsendelser og formindske Antallet af Postfuldmagter.

Med Hensyn til Udlevering af Forsendelser af anden Art til andre end Adressaten eller dennes befuldmægtigede, overlader Bestemmelsen til Ministeren at fastsætte de nærmere Regler; det vil være uforment og upraktisk at have disse Bestemmelser, der maa kunne ændres efter Tidens Krav, optagne i Loven.

Til § 23.

ad a. Navnlig under Hensyn til Indførelsen af anbefalede Pakker, for hvilke Anbefalingsgebyret er det samme som for anbefalede Breve, er Erstatningen for anbefalede Forsendelser, der nu er betydelig lavere end i vore Nabolande, foreslaaet forhøjet til 36 Kr., hvilket Beløb er i Overensstemmelse med de for anbefalede Brevforsendelser gældende internationale Regler.

Endvidere er det i Overensstemmelse med en fornylig af det svenske Postvæsen indført Ordning foreslaaet at yde Erstatning for helt eller delvis manglende Indhold i anbefalede Forsendelser, hvilket dog kun er tænkt at skulle finde Sted i Tilfælde, hvor Forsendelsen har været forseglet eller tillukket paa en saadan Maade, at der kan tilvejebringes i det mindste overvejende Sandsynlighed for, at Indholdet virkelig er gaaet tabt, medens Forsendelsen var i Postvæsenets Værge.

ad b. Den Erstatning, Postvæsenet yder for almindelige Pakker, Maksimum 1 Kr. pr. $\frac{1}{2}$ kg, maa erkendes at være for lav og foreslaas forhøjet til Maksimum 20 Kr. for Pakker af Vægt 5 kg eller derunder og 4 Kr. pr. kg for Pakker af større Vægt, hvilket vil være i nær Overensstemmelse med de i den internationale Postfor-